

Sygn. akt XVI GC 448/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

**Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. Sąd Gospodarczy
XVI Wydział Gospodarczy**

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Skóra

Protokolant : Emil Ruciński

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko S. S. (1)

o zapłatę 28 895,65 zł

I. zasądza od S. S. (1) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 28 895,65 zł (dwadzieścia osiem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od kwot:

20 344,65 zł od dnia 4 października 2012 r. do dnia zapłaty;

8 551,00 zł od dnia 29 września 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od S. S. (1) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 3 862,00 zł (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla m.st. W. w W.) kwotę 81,26 zł (osiemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

IV. nakazać zwrócić od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla m.st. W. w W.) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 1,00 zł (jeden złotych zero groszy) tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Sygn. akt XVI GC 448/13

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej: (...) sp. z o.o.) pozwem z dnia 07 grudnia 2012 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. S. (1) (dalej: S. S. (1)) kwoty 20 344,65 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 16 492,45 złotych od dnia 27 lipca 2008 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazywał, iż nakazem zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy w W. VI Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VI GNc 884/09 zasądził od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwotę 16 492,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od

dnia 27 lipca 2008 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 607,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Kwoty te nie zostały przez spółkę zapłacone, natomiast prowadzone przez komornika sądowego postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 645/09 wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. okazało się być bezskuteczne. Odpowiedzialność pozwanego, będącego członkiem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. powód oparł na treści art. 299 k.s.h. (pозew k. 3-5).

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 07 stycznia 2013 r., Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy sygn. akt XVI GNc 6762/12 nakazał pozwanemu S. S. (1), aby zapłacił na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w W. kwotę 20 344,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot 16 492,45 zł od dnia 27 lipca 2008 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 22).

Od nakazu zapłaty sprzeciw w przepisany terminie wniósł pozwany S. S. (1) wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut przedawnienia. Ponadto w piśmie procesowym z dnia 22 marca 2013 r. określany jako pismo uzupełniające do sprzeciwu pozwany wniósł szereg dalszych zarzutów w tym zarzut braku legitymacji procesowej czynnej oraz zarzut potrącenia. W uzasadnieniu pisma pozwany wskazał iż powódka nie wykazała przesłanek odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu jak również iż powódka w postępowaniu egzekucyjnym nie wskazała składników majątkowych spółki (...) a ponadto przytoczył uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2003 r. (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 35, pismo procesowe pozwanego k. 38-43).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie oraz odniósł się do zarzutów podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz piśmie procesowym z dnia 22 marca 2012 r. (odpowiedź na sprzeciw k. 62-66).

W piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 29 września 2014 r. powód rozszerzył powództwo o zapłatę kwoty 28 895,65 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 20 344,65 zł od dnia 04 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 8 551,00 zł od dnia 29 września 2014r. do dnia zapłaty wskazując iż powyższe wynika z kapitalizacji odsetek, która łącznie wynoszą kwotę 8 551,00 zł (pismo procesowe k. 136-137).

W odniesieniu do powyższego pisma pozwany podniósł zarzut przedawnienia również co do powództwa w części rozszerzonej (pismo procesowe pozwanego k. 153-154) .

Na rozprawie w dniu 10 grudnia 2014 r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie (protokół rozprawy k. 180-181).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 26 czerwca 2008 r. zakupiła materiał budowlany w postaci gipsu tynkarskiego maszynowego od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. za kwotę 16 492,45 zł przy czym termin płatności został ustalony na 26 lipca 2008 r. Na dowód powyższego została wystawiona faktura VAT nr (...), która jednocześnie potwierdzała otrzymania towaru przez spółkę (...) Sp. z o.o. w W..

(dowód: faktura VAT k. 25, potwierdzenie sald k. 26, akta sprawy VI GNc 884/09).

W czasie zawierania umowy sprzedaży w dniu 26 czerwca 2008 r. członkiem zarządu (...) Sp. z o.o. w W. według danych z odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców tej spółki był S. S. (1), który pełnił tę funkcję według tych danych od dnia 17 stycznia 2006 r. do dnia 08 grudnia 2011 r.

(dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców (...) Sp. z o.o. w W. k.16-19).

Wierzytelności z tytułu zawartej w dniu 26 czerwca 2008 r. umowy sprzedaży przysługujące (...) Sp. z o.o. w W. wobec (...) Sp. z o.o. w W. zostały następnie w dniu 18 czerwca 2009 r. przelane na rzecz (...) sp. z o.o.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 18 czerwca 2009 r. k. 23, zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 18 czerwca 2009 r. k. 24, akta sprawy VI GNc 884/09).

Przedmiotowa wierzytelność nie została zapłacona również na rzecz cesjonariusza to jest (...) sp. z o.o. wobec powyższego ta ostania spółka wystąpiła ostatecznie przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. na drogę sądową o zapłatę tych należności, w wyniku czego w dniu 20 lipca 2009 r. w sprawie VI GNc 884/09 został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym nakazujący (...) Sp. z o.o. w W. zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 16 492,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 lipca 2008 r. oraz kwoty 2 607,00 zł tytułem kosztów procesu.

(dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym k. 10, k. 25- akta sprawy VI GNc 884/09).

Następnie w dniu 05 października 2009 r. powyższemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. została nadana klauzula wykonalności.

(dowód: tytuł wykonawczy k. 10).

Z uwagi na fakt, że spółka (...) Sp. z o.o. w W. nie zapłaciła dobrowolnie należności, na podstawie powyższego tytułu wykonawczego (...) sp. z o.o. wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) Sp. z o.o. w W., jednakże przeprowadzona egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna i postępowanie egzekucyjne postanowieniem z dnia 06 sierpnia 2012 r. zostało umorzone.

(dowód: odpis postanowienia o umorzeniu egzekucji w sprawie KM 645/09 k. 14-15, k. 18-akta sprawy KM 645/09).

Koszty postępowania egzekucyjnego wyniosły 45,20 zł zaś koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym wyniosły 1 200,00 zł.

(dowód: zaświadczenie k. 11, odpis postanowienia o umorzeniu egzekucji w sprawie KM 645/09 k. 14-15, k. 18-akta sprawy KM 645/09).

Z uwagi na bezskuteczność egzekucji, pismem nadanym w dniu 26 września 2012 r. (...) sp. z o.o. na zasadzie art. 299 k.s.h. wezwało S. S. (1) do zapłaty kwoty 20 344,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 16 492,45 zł od dnia 27 lipca 2008 r. z tytułu zobowiązań (...) Sp. z o. o. w W..

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty, potwierdzenie nadania k. 12-13).

S. S. (1) nie uścił powyższej kwoty co stanowiło dla (...) sp. z o.o. przyczynę wystąpienia z niniejszym powództwem

(dowód: pozew k.3-5).

S. S. (1) nie był odsunięty od możliwości faktycznego sprawowania funkcji członka zarządu w wyniku celowego działania innych osób w tym wspólników spółki. Jako członek zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w W. nie zgłosił wniosku o ogłoszenie jej upadłości.

(dowód: zeznania pozwanego S. S. (1) k. 142-143).

Jednocześnie na dzień 31 grudnia 2009 r. bilans spółki (...) Sp. z o.o. w W. wykazywał zarówno po stronie aktywów jak i pasywów sumę 6 214 333,82 zł, zaś sam rachunek zysków i strat za rok 2009 zamknął się stratą w wysokości 71 231,27 zł

(dowód: sprawozdanie (...) Sp. z o.o. w W. za 2009 r. k. 161-169).

Jednakże w wyniku prowadzonego wobec spółki (...) Sp. z o.o. w W. postępowania egzekucyjnego (...) sp. z o.o. jak wskazano wyżej nie uzyskała zaspokojenia w jakiegokolwiek części swoich należności zasądzonych na jej rzecz od (...) Sp. z o.o. w W. prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r. w sprawie sygn. akt VI GNc 884/09.

(dowód: odpis postanowienia o umorzeniu egzekucji w sprawie KM 645/09 k. 14-15, k. 18-akta sprawy KM 645/09).

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie złożonych przez strony do akt sprawy odpisów dokumentów i kopii, których treść i zgodność z oryginałem nie były kwestionowane, a także na podstawie nie kwestionowanych twierdzeń stron oraz zeznań świadków i pozwanego S. S. (1).

Należy stwierdzić, iż nie ma przeszkód, aby dopuścić jako dowody złożone kopie dokumentów jeśli nie ma zastrzeżeń co do ich niezgodności z oryginałem. Wprawdzie dokumenty te stanowiły również dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., to stosowanie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia faktycznego, a w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne, zwracając jednak uwagę, że dokumenty prywatne stanowiły jedynie dowód tego, że określone w nich osoby złożyły oświadczenia treści w nich zawartej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. O. (k. 94-95) jako złożonych w sposób przekonywujący poza tym ich fragmentem, w których świadek zeznał iż w okresie prowadzenia (...) Sp. z o.o. w W. przez spółkę (...) sp. z o.o., w której był prezesem to jest w latach 2008 r. do 2010/2011 r. sytuacja majątkowa spółki (...) Sp. z o.o. w W. była dobra, spółka posiadała spory majątek oraz iż spłacała na bieżąco bezsporne zadłużenia. Zeznania w tej części są bowiem sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, które sąd uznał za wiarygodny a przede wszystkim z postanowieniem komornika sądowego z dnia 06 sierpnia 2012 r. umarzającym postępowanie egzekucyjne wydane na skutek braku jakiegokolwiek majątku spółki (...) Sp. z o.o. w W.. Również świadek nie może twierdzić iż spółka (...) Sp. z o.o. w W. spłacała na bieżąco bezsporne zadłużenia skoro takie właśnie zadłużenie wynikające z prawomocnego a więc z bezspornego nakazu zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r. spółka ta nie spłaciła. Ponadto wprawdzie z dołączonego sprawozdania finansowego za 2009 r. wynika iż spółka (...) Sp. z o.o. w W. na dzień 31 grudnia 2009 r. wykazywała sumę aktywów w wysokości 6 214 333,82 zł jednakże aktywa spółki dotyczyły jedynie roku 2009 r. a nie całego okresu, w którym prowadzona była przez spółkę świadka księgowość a ponadto suma pasywów również wynosiła kwotę 6 214 333,82 zł zaś rachunek zysków i strat za 2009 rok zamknął się stratą w wysokości 71 231,27 zł. Bez wątplenia więc już w 2009 r. sytuacja majątkowa spółki (...) Sp. z o.o. w W. nie mogła być określana jako dobra.

Sąd obdarzył wiarę zeznania świadka R. F. (k. 141-142) poza tym ich fragmentem, w którym świadek zeznała iż w okresie, w którym prowadziła (...) Sp. z o.o. w W. to jest w okresie od 2008 r. do marca 2013 r. jej sytuacja majątkowa była dobra, oraz iż w tym okresie nie były kierowane do tej spółki wezwania do zapłaty a sama spółka pokrywała na bieżąco zobowiązania. Zeznania w tej części są bowiem sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie a uznanym przez sąd za wiarygodny a przede wszystkim z postanowieniem komornika sądowego z dnia 06 sierpnia 2012 r. umarzającym postępowanie egzekucyjne wydane na skutek braku jakiegokolwiek majątku spółki (...) Sp. z o.o. w W.. Ponadto w aktach sprawy brak dokumentów (...) Sp. z o.o. w W. obejmujących cały okres prowadzenia księgowości przez świadka R. F. (pозwany wnosił o dołączenie sprawozdania (...) Sp. z o.o. w W. jedynie za 2009 r.), tym samym z uwagi na powyższe, określenie stanu majątkowego spółki przez świadka jako dobry należało zaliczyć do kategorii subiektywnej oceny dokonanej przez świadka. Ponadto za nieprawdziwe należało uznać twierdzenia świadka o braku kierowania do spółki (...) Sp. z o.o. w W. wezwań do zapłaty. Jak wynika bowiem z akt sprawy VI GNc 884/09 w dniu 2009 r. wysłane zostało do tej spółki przesądowe wezwanie do zapłaty (k. 27) dotyczące należności (...) sp. z o.o., zaś wydany w tej sprawie nakaz zapłaty bez wątplenia przeczy zeznaniom świadka o pokrywaniu przez spółkę (...) Sp. z o.o. w W. na bieżąco zobowiązań.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego S. S. (1) (142-143) poza tych ich fragmentem w którym pozwany zeznał iż zobowiązania spółki (...) Sp. z o.o. w W. regulowane były na bieżąco oraz iż istniał majątek spółki w postaci nieruchomości o wartości ponad 1 milion złotych jak również iż brak było podstaw do złożenia wniosku o upadłość spółki. Zeznania w tej części nie znajdują bowiem potwierdzenia w stanie faktycznym ustalonym przez sąd w niniejszej sprawie a w szczególności w sprawozdaniu finansowym za 2009 r. gdzie brak jest jakichkolwiek zapisów świadczących o tym aby spółka (...) Sp. z o.o. w W. była właścicielem nieruchomości gruntowych. W zestawieniu bilansu po stronie aktywów nie wykazano bowiem jakichkolwiek rzeczowych środków trwałych w postaci gruntów. Ponadto w aktach sprawy nie znajdują się także jakiegokolwiek dokumenty własności nieruchomości gruntowych świadczących o tym iż

spółka stała się ich właścicielem już po sporządzeniu przedmiotowego sprawozdania finansowego. Ponadto już sama przedmiotowa sprawa świadczy wbrew zeznaniom pozwanego o tym iż spółka nie regulowała na bieżąco swoich zobowiązań, zaś stwierdzenie czy istniały podstawy do zgłoszenia wniosku o upadłość spółki (...) Sp. z o.o. w W. wymagało wiadomości specjalnych a więc zaciągnięcie w tym względzie opinii biegłego. Brak było jednak ze strony pozwanej jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej w tym zakresie.

Sąd oddalił wniosek o zobowiązania powoda do złożenia oryginału umowy przelewu, zawiadomienia o cesji pozwanego oraz dokumentów źródłowych z uwagi na to iż znajdują się one w aktach VI GNc 884/09 i które to akta zostały dołączone do niniejszych akt sprawy. Ponadto dowody te są nieistotne dla sprawy, gdyż na ich podstawie został już wydany prawomocny nakaz zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r. Niniejsze postępowanie nie może zaś zmierzać do kwestionowania tego rozstrzygnięcia a więc i samej odpowiedzialności spółki (...) Sp. z o.o. w W. za zobowiązanie wynikające z zapłaty za dostarczony tej spółce gips tynkarski oraz wskazanych wyżej dokumentów na podstawie których został oparty nakaz zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r.

Ponadto należało oddalić wniosek pozwanego o przesłuchania świadka prezesa zarządu L. Polska z uwagi na nie wskazania przez pozwanego w określonym terminie adresu tego świadka.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w stosunku do pozwanego S. S. (1) w zakresie rozszerzonego żądania należności głównej w wysokości 28 895,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi podlegało uwzględnieniu w całości.

Rozważając na wstępie wniesiony przez stronę pozwaną zarzut formalny braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powodowej należy wskazać iż zarzut ten jest bezzasadny już z tego względu iż wyrażnie z prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r. wynika iż wierzycielem zasądzonej tym nakazem zapłaty należności od spółki (...) Sp. z o.o. w W., w której funkcje członka zarządu pełnił pozwany S. S. (1) jest powód (...) sp. z o.o. Bez wątplenia więc tej ostatniej spółce przysługuje legitymacja procesowa do wystąpienia przeciwko pozwanemu S. S. (1) o odszkodowanie za szkody które powód poniósł przez to iż egzekucja przeciwko spółce (...) Sp. z o.o. w W., w której pozwany pełnił funkcje członka zarządu stała się bezskuteczna.

Ponadto zarzut braku podstaw do wydania nakazu zapłaty należy uznać za spóźniony i podlegał odrzuceniu, mógł być podniesiony w złożonych zarzutach od wydanego w dniu 20 lipca 2009 r. nakazu zapłaty a nie w niniejszym postępowaniu.

Również podniesiony zarzut niewłaściwości miejscowej należy uznać za nieuzasadniony z uwagi na to iż właściwość tą wyznacza miejsce siedziby spółki, w której funkcje członka zarządu pełnił pozwany. Siedziba zaś spółki (...) Sp. z o.o. w W. znajduje się w W. przy ulicy (...) więc w obszarze właściwości tutejszego sądu.

Odnosząc się do zarzutów niewłaściwej wysokości przedmiotu sporu, braku umocowania do złożenia pozwu, braku ekwiwalentności świadczeń, zarzutu potrącenia oraz zarzutu prekluzji dowodowej również uznać je należy za bezzasadne. Należy zważyć iż pełnomocnik powoda był umocowany do złożenia pozwu co wynika już z dołączonego pełnomocnictwa procesowego. Ponadto brak było podstaw do sprawdzenia wartości sporu z uwagi na to iż wynika ona z prostego działania matematycznego a więc dodania kwot pieniężnych dochodzonych przez powoda. W niniejszym postępowaniu brak jest także podstaw do twierdzenia o nie ekwiwalentności świadczeń z uwagi na to iż roszczenie nie wynika z umowy ale ze swoistego czynu niedozwolonego. Podniesiony zaś zarzut potrącenia jest w ogóle niezrozumiały z uwagi na to iż pozwany w okresie całego postępowania nawet nie wykazywał aby do jakiegokolwiek potrącenia doszło. Ponadto powód we właściwym czasie składał wnioski dowodowe nie może więc być mowy o jakiegokolwiek prekluzji odnośnie przedmiotowych dowodów.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu formalnego to jest zarzutu przedawnienia roszczenia również w części co do rozszerzonego powództwa należy uznać go także za bezzasadny. Bieg terminu przedawnienia roszczenia wynikającego z art. 299§1 k.s.h. należy liczyć od dnia dowiedzenia się przez powoda o wydaniu postanowienia o umorzeniu

postępowania upadłościowego o ile z treści tego postanowienia wynika oczywisty brak majątku spółki na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, z tym bowiem dniem powód dopiero dowiaduje się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia ponieważ art. 442(1) §1 k.c. wymaga objęcia świadomością wierzyciela spółki wszystkich elementów konstytutywnych roszczenia z art. 299§1 k.s.h. co następuje z momentem otrzymania takich informacji które obiektywnie oceniając w pełni uprawdopodobniają wystąpienie tych elementów (uzasadnienie wyrok SN z dnia 14 lipca 2010 r., VCSK 30/10, LexPolonica nr 3027533). W konsekwencji przyjmując, że najwcześniej w dniu 06 sierpnia 2012 r. to jest z chwilą wydania postanowienia o umorzeniu egzekucji powód dowiedział się o bezskuteczności egzekucji z majątku spółki, której członkami zarządu był pozwany, a zatem przewidziany w art. 442 (1)§ 1 k.c. 3-letni termin przedawnienia upłynąłby najwcześniej w dniu 06 sierpnia 2015 r.

Przechodząc do meritum sprawy należy wskazać iż wobec pozwanego znajduje zastosowanie art. 299 § 1 k.s.h., zgodnie z którym jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Odpowiedzialność członków zarządu jest odpowiedzialnością ustawową i wynika bezpośrednio z art. 299 k.s.h., ale jest to odpowiedzialność subsydiarna, gdyż uzupełnia ona odpowiedzialność spółki w ten sposób, że gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, dopiero wówczas można sięgnąć do majątku członków zarządu. Posiłkowy charakter odpowiedzialności oznacza też, że nie można zaspokoić się z majątku członków zarządu, jeżeli nie wykorzystano drogi sięgnięcia do majątku spółki i egzekucja w rzeczywistości nie była bezskuteczna (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 16.12.2003 r., I ACa 681/03, OSAB 2004, Nr 1, poz. 16, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.10.2003 r., I CK 160/02, „Monitor Prawniczy” 2003, Nr 23, s. (...) i n. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.09.2005 r., V CK 129/05, „Monitor Prawniczy” 2005, Nr 20, s. 972).

Wskazany wyżej przepis ustanawia przedmiotowe oraz podmiotowe przesłanki odpowiedzialności to jest okoliczności które winien zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu wskazanym w art. 6 k.c. udowodnić powód- wierzyciel spółki.

Wierzyciel dochodzący roszczenia na podstawie art. 299 §1 k.s.h. musi wykazać więc przesłanki odpowiedzialności przedmiotowe to jest :

- 1) istnienie zobowiązania spółki stwierdzonego tytułem egzekucyjnym oraz
- 2) bezskuteczność egzekucji wobec spółki, oraz podmiotową przesłankę odpowiedzialności czyli:
- 3) istnienie określonego zobowiązania spółki z o.o. w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki.

W ocenie sądu wszystkie powyższe okoliczności w niniejszym postępowaniu wbrew zarzutom pozwanego zostały wykazane przez powoda (...) sp. z o.o.

Bez wątplenia powód wykazał istnienie zobowiązania spółki (...) Sp. z o.o. w W. wobec (...) sp. z o.o. z tytułu braku zapłaty kwoty 16 492, 45 zł za dostarczony tej pierwszej spółce gips tynkarski. Należności te na rzecz powoda w wysokości 16 492,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu w wysokości 2 607,00 zł zostały zasądzone prawomocnym nakazem zapłaty wydanym w dniu 20 lipca 2009 r. w sprawie VI GNc 884/09, któremu to tytułowi egzekucyjnemu została następnie w dniu 05 października 2009 r. nadana klauzula wykonalności /k. 10/.

Ponadto w ocenie sądu powód wykazał również istnienie drugiej przesłanki przedmiotowej odpowiedzialności a mianowicie bezskuteczność egzekucji wobec spółki.

Należy zauważyć, że roszczenie dla którego podstawą jest art. 299 k.s.h. ma charakter odszkodowawczy /por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów SN z 7 listopada 2008 r. III CZP 72/08 , OSNC 2009, nr 2 poz. 20/ zaś ciążący na poszkodowanym wierzycielu spółki dowód bezskuteczności egzekucji należności przeciwko spółce stanowi w istocie dowód doznania szkody w wysokości niewyegzekwowanej wierzytelności i związanych z bezskuteczną egzekucją kosztów. Doświadczenie życiowe poucza, że na ogół z niewyegzekwowaniem wierzytelności przeciwko spółce łączy się właśnie doznanie przez wierzyciela uszczerbku we wspomnianej wysokości. W istocie powód musi tę szkodę

wykazać pod rygorem oddalenia powództwa, korzysta jednak w tym względzie z ułatwienia w postaci domniemania prawnego wynikającego z art. 299 § 2 ksh. Ponadto nie budzi wątpliwości możliwość objęcia domniemaniem prawnym usuwalnym w ramach deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej przesłanki winy i przesłanki związku przyczynowego /por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów SN z 7 listopada 2008 r. jak wyżej/.

Stąd można przyjąć iż odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wobec jej wierzycieli wynika ze specyficznego czynu niedozwolonego i oparta jest na domniemaniu szkody w wysokości niewyegzekwowanego wobec spółki zobowiązania, związku przyczynowego między szkodą wierzyciela a niezłożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Co do zasady chodzi tutaj o sytuację niezaspokojenia roszczeń w postępowaniu egzekucyjnym. Egzekucja okaże się bezskuteczna przede wszystkim wówczas, jeżeli nie uzyskano zaspokojenia ze składników majątku spółki (w toku czynności egzekucyjnych). W orzecznictwie wskazuje się, że wykazanie przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie powoda (por. wyrok SN z 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/2001, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129).

Przesłankę bezskuteczności egzekucji można uznać za spełnioną zawsze, w przypadku ukończenia egzekucji bez zaspokojenia wierzyciela, jeżeli była ona skierowana do całego majątku spółki, natomiast w razie zakończenia egzekucji bez zaspokojenia wierzyciela, skierowanej do części majątku spółki tylko wówczas, gdy z okoliczności wynika, że pozostały majątek spółki nie pozwalał na uzyskanie zaspokojenia /por. z uzasadnienia wyroku SN z dnia 11 marca 2004 r., V CK 326/03, Lex Polonica 2809766/.

Powód w tym względzie przedstawił odpis postanowienia z dnia 06 sierpnia 2012 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia jego bezskuteczności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. w W. P. A. prowadzonego z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. przeciwko dłużnikowi (...) Sp. z o.o. w W. w oparciu o tytuł wykonawczy nakaz zapłaty z dnia 20 lipca 2009 r., sygn. akt VI GNc 884/09.

Z postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wiąże się faktyczne domniemanie bezskuteczności egzekucji.

Należy wskazać iż we wniosku egzekucyjnym skierowanym do komornika sądowego P. A. co wynika z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 18 listopada 2009 r. /k. 6 akta sprawy Km 645/09/ powód wskazał jako sposoby prowadzenia egzekucji: z ruchomości, nieruchomości, z rachunków bankowych i innych wierzytelności. Po przeprowadzeniu postępowania egzekucyjnego zaś komornik sądowy uzasadniając postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 06 sierpnia 2012 r. wskazał iż egzekucja stała się bezskuteczna z uwagi na nie odnalezienie majątku dłużnika, z którego możnaby prowadzić skuteczną egzekucję. Również w przedmiotowych aktach komorniczych znajdują się protokół sporządzony z przeprowadzonych czynności ustalenia majątku dłużnika, z którego również wynika iż spółka (...) Sp. z o.o. w W. nie posiada jakiegokolwiek majątku.

Bez wątplenia powyższe świadczy o próbie wyegzekwowania należności powoda z całego majątku (...) Sp. z o.o. w W., jednakże ukończenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło bez zaspokojenia (...) sp. z o.o.

Należy tutaj wskazać iż pozwany podniósł tutaj zarzut iż istniał inny majątek spółki (...). z o. w W., który pozwalał na zaspokojenie zaś zarówno powód jak i komornik nie dołożyli należytej staranności w ustaleniu majątku spółki, przy czym powód nie wskazał komornikowi żadnego prawa majątkowego czy też rzeczy ruchomych i nieruchomości należących do spółki (...). z o. w W..

Zarzuty te są chybione. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu /art. 6 k.c./ istnienie innego majątku spółki poza objętym postępowaniem egzekucyjnym obciąża pozwanego.

W ocenie Sądu Rejonowego zaś pozwany nie wykazał istnienia tej okoliczności. Przede wszystkim należy zważyć iż pozwany nie wykazał aby istniał majątek spółki (...) Sp. z o.o. w W. w postaci nieruchomości gruntowych. Jak już wskazano wyżej w sprawozdaniu finansowym za 2009 r. brak jest jakichkolwiek zapisów świadczących o tym aby spółka (...) Sp. z o.o. w W. była właścicielem nieruchomości gruntowych. W zestawieniu bilansu po stronie aktywów nie wykazano bowiem jakichkolwiek rzeczowych środków trwałych w postaci gruntów. Ponadto w aktach sprawy nie znajdują się także jakikolwiek dokumenty własności nieruchomości gruntowych świadczących o tym iż spółka stała się ich właścicielem już po sporządzeniu przedmiotowego sprawozdania finansowego. Dotyczy to także materiałów spółki w postaci piasku i pospółki, który świadek R. F. określiła na kwotę około 2 milionów złotych. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów na to aby taki majątek spółki w ogóle istniał. Ponadto pozwany nie wykazał aby spółka (...) Sp. z o.o. w W. posiadała jakiegokolwiek wierzytelności wobec spółki (...), z którą związana była kontraktem według twierdzeń pozwanego na kwotę 2-3 miliony złotych. Ponadto wprowadzając do akt na wniosek pozwanego dołączono sprawozdanie (...) Sp. z o.o. w W., z którego miało wynikać iż aktywa spółki tej spółki wynoszą 6 214 333,82 zł jednakże zostało ono sporządzone na dzień 31 grudnia 2009 r. zaś w czasie prowadzonego postępowania egzekucyjnego jak wskazano wyżej w okresie od 2009 r. do 2012 r. nie ustalono już żadnego majątku spółki (...) Sp. z o.o. w W. w szczególności aby spółka ta jak wskazuje pozwany posiadała nieruchomości gruntowe oraz wierzytelności na kwotę 2 miliony zł. Ponadto jak wynika z dołączonego sprawozdania strata spółki (...) Sp. z o.o. w W. za rok 2009 r. zamknęła się kwotą w wysokości 71 231,27 zł

Tak więc jak już wyżej wskazano postanowienie umarzające postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. z o.o. w W. bez wątpienia świadczy o braku możliwości zaspokojenia z majątku spółki (...) Sp. z o.o. w W. przez jej wierzyciela –powoda (...) sp. z o.o.

Reasumując pozwany nie wykazał więc iż egzekucja okazała się bezskuteczna z tego powodu iż była prowadzona jedynie z części majątku mimo że istniał inny majątek spółki (...) Sp. z o.o. w W., który pozwalał na zaspokojenie.

Ponadto w ocenie sądu po stwierdzeniu bezskuteczności egzekucji pozwany nie wykazał aby nastąpiła zmiana sytuacji majątkowej spółki (...) Sp. z o.o. w W. a więc że wierzyciel (...) sp. z o.o. może jednak uzyskać zaspokojenie od spółki co tym samym zwalniałoby z odpowiedzialności pozwanego S. S. (2).

Również w ocenie sądu wbrew zarzutom pozwanego, powód wykazał istnienie trzeciej przesłanki to jest istnienie określonego zobowiązania spółki z o.o. w czasie, w którym dana osoba –tu S. S. (1) była członkiem zarządu spółki.

Należy podzielić wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że w razie bezskuteczności egzekucji określonego zobowiązania odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. - ponoszą osoby będące członkami zarządu lub likwidatorami w czasie istnienia podstawy zobowiązania nawet jeszcze niewymagalnego (zob. m.in. wyrok SN: z 25 lutego 2010 r., V CSK 248/2009, LexPolonica nr 2309303, niepubl). Należy tu jedynie dodać że chodzi tu o zobowiązanie spółki, którego egzekucja przeciwko tej spółce okazała się później bezskuteczna czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu czy to już po jej odwołaniu z zarządu.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać iż okolicznością niesporną było to iż pozwany S. S. (1) pełnił funkcje członka zarządu w spółce (...) Sp. z o.o. w W. już przed dniem 26 czerwca 2008 r. /wynika to już z samego pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców gdzie wskazuje się iż w dniu 17 stycznia 2006 r. członkiem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w W. był S. S. (1) k. 16-19/ a więc również w chwili zawierania przez tę spółkę umowy sprzedaży gipsu tynkarskiego/, i z której to umowy wynika zobowiązanie spółki wobec (...) sp. z o.o. za dostarczony materiał budowlany.

Umowa ta została więc zawarta w czasie sprawowania przez S. S. (1) członka zarządu (...) spółki z o.o. w W. tej funkcji, a więc podstawa zobowiązania do zapłaty za dostarczone materiały budowlane powstaje w tym czasie i nie ma tu znaczenia że zobowiązanie do zapłaty nie było wtedy jeszcze wymagalne.

Ponadto pozwany nie wykazał iż złożył rezygnację lub też został odwołany ze spółki (...) Sp. z o.o. w W. jeszcze przed zawarciem umowy sprzedaży z dnia 26 czerwca 2008 r.

Zgodnie z art. 299§ 2. k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Z regulacji art. 299 § 1 i 2 k.s.h. wynika na rzecz wierzyciela domniemanie szkody w wysokości niewyegzekwowanego wobec spółki zobowiązania, związku przyczynowego między szkodą wierzyciela a niezłożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Od odpowiedzialności z art. 299 § 1 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić, jeżeli wykaze, że:

- 1) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości;
- 2) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy;
- 3) pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości wierzyciel nie poniósł szkody.

Ciężar dowodu wykazania przesłanek zwalniających od odpowiedzialności spoczywał na osobie pozwanej, czyli członku zarządu spółki (...) Sp. z o. o. w W. S. S. (1) (art. 6 k.c.). Tym samym wskazywanie przez pozwanego iż wykazanie powyższych okoliczności obciąża powoda, tak należały bowiem rozumieć zgłoszone przez pozwanego zarzutu braku udowodnienia winy pozwanego jest bezzasadne.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle wykładni art. 299 § 2 k.s.h. (poprzednio art. 298 § 2 k.h.) ugruntował się pogląd, zgodnie z którym użyte w tym przepisie określenie „właściwy czas” do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości powinno być odczytywane z uwzględnieniem - z jednej strony - określonego w art. 21 ust. 2 pr.up.n. obowiązku członka zarządu spółki dopełnienia tej czynności w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, z drugiej zaś strony - funkcji art. 299 k.s.h. oraz celu postępowania upadłościowego, jakim jest ochrona wierzycieli spółki przed konsekwencjami pozbawienia ich możliwości zaspokojenia swoich roszczeń. Przemawia za tym brak odwołania w art. 299 k.s.h. do treści właściwych przepisów prawa upadłościowego i użycie w art. 299 k.s.h. innej, bardziej elastycznej formuły „właściwy czas”. W związku z powyższym przyjmuje się, że za „właściwy czas” w rozumieniu art. 299 § 2 k.s.h. nie może być uznany moment, gdy majątek spółki nie wystarcza nawet na częściowe zaspokojenie wierzycieli i kosztów postępowania upadłościowego, a więc gdy spółka jest już bankrutem. Właściwym czasem na zgłoszenie wniosku jest zatem moment, w którym wprawdzie wszystkich wierzycieli nie da się już zaspokoić, ale istnieje jeszcze majątek spółki pozwalający na przynajmniej częściowe zaspokojenie wierzycieli w postępowaniu upadłościowym (por. m.in. wyrok SN: z 7 maja 1997 r., II CKN 117/97, LexPolonica nr 395782; z 6 czerwca 1997 r).

Odpowiedzialność członka zarządu wyłącza brak winy w każdej postaci w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęciu postępowania układowego, a zatem członek zarządu będzie także odpowiadał, jeśli nie podjął stosownych działań z winy nieumyślnej. Brak winy może wiązać się z różnymi okolicznościami. Istotne jest jedynie, aby te okoliczności powodowały brak możliwości stwierdzenia istnienia podstawy do ogłoszenia upadłości, pomimo dołożenia należytej staranności przez członka zarządu. Brak winy członka zarządu może wiązać się np. z jego chorobą lub brakiem możliwości stwierdzenia istnienia podstawy do ogłoszenia upadłości.

Pojęcie zaś szkody w art. 299 k.s.h. jest rozumiane inaczej niż w ujęciu art. 361 § 2 k.c. Szkada objęta tą odpowiedzialnością znajduje wyraz przede wszystkim w obniżeniu potencjału majątkowego spółki wskutek doprowadzenia spółki do stanu niewypłacalności. Wyłączenie odpowiedzialności członka zarządu jest możliwe wtedy,

gdy wykaże on, że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego nie zmniejszył się potencjał majątkowy spółki, a wierzyciel i tak nie uzyskałby zaspokojenia .

Należy wskazać że pozwany S. S. (1) nie wykazał istnienia żadnej z tych okoliczności które wyłączałyby jego odpowiedzialność. W postępowaniu pozwany ograniczył się bowiem tu jedynie do wskazania iż według niego w czasie sprawowania przez niego funkcji członka zarządu brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość spółki (...) Sp. z o.o. w W.. Należy jednak wskazać iż powyższe wymaga wiadomości specjalnych, tylko bowiem biegły mógłby określić czy istniały podstawy do zgłoszenia wniosku o upadłość spółki oraz w jakiej chwili jak również kiedy powstał stan niewypłacalności spółki aby można było uznać iż rzeczywiście brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość spółki (...) Sp. z o.o. w W. w okresie sprawowania przez S. S. (1) funkcji członka zarządu w tej spółce. Pozwany nie wnosił jednak o powołanie biegłego ograniczając się w tym względzie jedynie do własnych twierdzeń, które nie mogą stanowić dowodu w sprawie.

Odnosząc się zaś do twierdzeń pozwanego w zakresie zgłaszanej okoliczności iż pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody, należy wskazać iż pozwany nie wykazał tu brak związku przyczynowego pomiędzy niezgłoszeniem wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego we właściwym czasie a brakiem zaspokojenia wierzyciela (...) sp. z o.o.

Wobec powyższego z uwagi na to iż pozwany nie wykazał żadnej z przesłanek zwalniających go od odpowiedzialności w ocenie sądu roszczenie strony powodowej podlegało uwzględnieniu w całości,

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8.03.2007 r. (III CSK 352/06, Lex nr 278665), wskazał iż odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje również koszty procesu zasądzone w tytule egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce, zaś w uchwale z dnia 7.12.2006 r. (III CZP 118/06, OSNC 2007, Nr 9, poz. 136), że odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej.

Koszty procesu mają charakter akcesoryjny w stosunku do roszczenia stanowiącego przedmiot sprawy, co wyklucza możliwość ich dochodzenia w jakimkolwiek postępowaniu poza tym, w którym te koszty powstały. Funkcja ochrony wierzycieli znajdzie pełne urzeczywistnienie wtedy, gdy będą oni mogli w procesie przeciwko członkom zarządu odpowiedzialnym za sytuację spółki dochodzić roszczeń o zwrot kosztów procesu oraz kosztów postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce, umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji.

Przychylając się do stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy, nie może ulegać wątpliwości, że odpowiedzialność pozwanego dotyczy oprócz kwoty należności głównej w wysokości 16 492,45 zł zasądzonej nakazem zapłaty od (...) Sp. z o.o. w W. również kwoty 2 607,00 zł kosztów procesu zasądzonych w nakazie zapłaty i 1 245,20 zł to jest kosztów postępowania egzekucyjnego (k. 14-15). Łącznie 20 344,65 zł.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie zaś z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Od kwoty odszkodowania wierzycielowi należą się więc ustawowe odsetki za opóźnienie (art. 481 k.c.), od daty wymagalności odszkodowania, którą jest data wezwania członka zarządu do jego zapłaty (art. 455 k.c.).

Należy zważyć iż jak już wskazano wyżej pozwanemu S. S. (1) w wezwaniu do zapłaty pierwotnej kwoty dochodzonej pozwem, określono termin na uiszczenie należności do dnia 03 października 2012 r.. (k. 12) tym samym roszczenie stało się wymagalne od dnia 04 października 2012 r.

Bez wątplenia także należało uznać za uzasadnione żądanie powoda zasądzenia ponadto od pozwanego kwoty 8 551,00 zł stanowiące obliczone od należności głównej to jest kwoty 16 492,45 zł odsetki ustawowe za okres od dnia wymagalności tej kwoty wynikającej z nakazu zapłaty to jest od dnia 27 lipca 2008 r. do dnia wydania postanowienia przez komornika sądowego o umorzeniu postępowania egzekucyjnego to jest do dnia 06 sierpnia 2012 r. (k. 179-kalkulator odsetek). Powód bowiem ma prawo doliczyć do dłużnej sumy odsetki ustawowe liczone od dnia wymagalności należności do dnia zapłaty tej należności, czy też do chwili wytoczenia o nie powództwa przy czym jak wskazano wyżej powód żądał mniej bowiem ograniczył żądanie tych odsetek w wysokości do dnia 06 sierpnia 2012 r. Również należało od powyższej kwoty zasądzić odsetki ustawowe od dnia 29 września 2014 r. to jest w chwili złożenia pisma rozszerzającego powództwo na rozprawie w tym dniu. Pozwany bowiem od tej chwili miał świadomość istnienia tego zadłużenia oraz jego wymagalności.

Ponadto już tylko na marginesie należy wskazać iż brak numeru NIP, KRS czy PESEL nie stanowi braku pisma, któremu nie można nadać dalszego biegu jak podnosi pozwany w piśmie procesowym z dnia 13 października 2013 r. (k. 153-154).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Przedmiotowe powództwo zostało uwzględnione w całości, a zatem na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu stronie powodowej kosztów procesu, które poniosła ona w związku ze swym udziałem w sprawie. Dlatego zasadnym było w wyroku zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3 862,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składały się kwoty: 1 445,00zł opłata od pozwu, 17,00zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 2 400,00zł stanowiąca koszt wynagrodzenia pełnomocnika procesowego strony powodowej będącego radcą prawnym, która została ustalona na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490 t.j.).

Kwotę 81,26 zł z tytułu wydatków stanowiących zwrotu utraconego zarobku świadka R. F. pobrano zaś od pozwanego na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. z 2005 r. poz. 1398 ze zm./.

Ponadto treść art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r., o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) uzasadnia zwrot powodowi kwoty 1,00 zł tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.